

عنوان مقاله:

جایگاه مدل‌های مرجع در معماری شهر الکترونیک

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی شهر الکترونیک (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

امیر محترمی - دانشجوی دکترای سیاستگذاری علم و فناوری، دانشگاه تربیت مدرس تهران ایرا

محمد هاشمی - کارشناس مهندسی برق، دانشگاه صنعتی خواجه نصیر طوسی تهران ایران

داور نظری - کارشناس ارشد مهندسی هوا و فضا، گروه آموزشی یا واحد سازمانی مربوطه، ته

خلاصه مقاله:

شهرهای مجازی یا همان شهر الکترونیک، همزاد شهرهای فیزیکی در فضای سایبر محسوب می شوند، قابلیت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات بطور روزافزونی در حال توسعه ارائه خدمات بر بستر شبکه های رایانه ای می باشد و همین سبب ظهور پارادایمی‌هایی شده است که همگی با مضاف شدن پسوند الکترونیک به الگوهای سنتی شناخته می شوند بانکداری الکترونیکم، دولت الکترونیک، آموزش الکترونیک و صد البته شهر الکترونیک، بنابراین شهرالکترونیک چیزی نیست که جز همان ارائه خدمات شهری بر بستر سبک‌های رایانه ای، از اینرو برای معماری شهر الکترونیک یکی از مهمترین الزامات تعریف خدمات مورد نظر در حوزه های کاری مختلف و نهادهای دخیل در ارائه هر یک از این خدمات می باشد، مدل مرجع کسب و کار، تلاشی برای فهرست بندی و استخراج فعالیت‌های مختلف موجود در یک شهر است که تحلیل و بررسی آن گام نخست در ترسیم سایر لایه های معماری سیستم زیرساخت فنی می باشد. در مقاله حاضر، براساس دستاوردهای حاصل از پروژه معماری شهر الکترونیک پرند، به معرفی مدل‌های مرجع در چارچوب معماری شهر الکترونیک پرداخته و نحوه استخراجی مدل مرجع کسب و کار استخراج شده برای شهر الکترونیک شرح داده می شود.

کلمات کلیدی:

معماری سازمانی، شهر الکترونیک، چارچوب معماری، مدل مرجع کسب و کار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/71848>

